

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 1.3.2000
KOM(2000) 83 endelig udg.

**Rapport fra Kommissionen om anvendelsen i 1999 af Kommissionens beslutning nr.
2496/96/EKSF af 18. december 1996 om fællesskabsregler for støtte til jern- og
stålindustrien (stålstøttere reglerne)**

Rapport fra Kommissionen om anvendelsen i 1999 af Kommissionens beslutning nr. 2496/96/EKSF af 18. december 1996 om fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien (stålstøttere reglerne)

1. Indledning

I henhold til artikel 8 i Kommissionens beslutning nr. 2496/96/EKSF af 18. december 1996 om fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien¹ (herefter benævnt "stålstøttere reglerne") skal Kommissionen hvert år udarbejde "rapporter om anvendelsen af denne beslutning til brug for Rådet og til underretning af Europa-Parlamentet og Det Rådgivende Udvalg".

2. Generel oversigt

- 2.1. Denne rapport dækker alle Kommissionens beslutninger i de sjette stålstøttere regleres tredje anvendelsesår. Anvendelsen af enkelte beslutninger vedtaget i henhold til artikel 95 i EKSF-traktaten (de sidste blev vedtaget i 1994-95) er genstand for særskilte tilsynsrapporter i henhold til reglerne for sådanne beslutninger. Kommissionen vedtog i alt 19 beslutninger i henhold til reglerne vedrørende 15 stålvirksomheder i fem medlemsstater (Belgien, Tyskland, Grækenland, Frankrig og Italien) og tre sager om miljøskatteret i Tyskland, Finland og Sverige. I Italien og Belgien var der flest enkeltssager. Imidlertid blev der fortsat rapporteret om mest støtte i Tyskland, selv om der kun var to enkelte virksomheder involveret, da støttens størrelse i begge tilfælde er langt højere end i nogen anden sag.
- 2.2. I tre sager fandt Kommissionen ikke, at der var tale om støtte i statens intervention. I to af dem fungerede staten som en privat investor ved at overtage en minoritetsandel af selskabets aktiekapital (HUGB i Belgien og Acciaerie Sicilia i Italien). I det tredje tilfælde (NMH, Tyskland) kompenserede staten for miljøudgifter, som selskabet ikke kunne gøres ansvarligt for. Der blev truffet seks beslutninger om indledning af procedure: mod støtte til Sidmar og Cockerill i Belgien, Salzgitter i Tyskland, Myriad i Frankrig, Siderumbra sammen med Ilva Lamiere e Tubi og Ferriere Nord i Italien. Med hensyn til én beslutning (Gröditz, Tyskland), godkendte Kommissionen en del af støtten og traf en endelig negativ beslutning for så vidt angik resten af støtten og beordrede den tilbagebetalt. I sine ni øvrige beslutninger godkendte Kommissionen den påtænkte støtte uden at indlede procedurer.
- 2.3. I to sager, hvor Kommissionen indledte procedure (Sidmar og Ferriere Nord), var det relevante problem, at medlemsstaten havde fortolket stålstøttere reglerne eller de rammebestemmelser, der gjaldt for sagen, anderledes. I Sidmar-sagen har problemet at gøre med fastsættelsen af støtteberettigede omkostninger, når en investering har indflydelse på miljøbeskyttelsen, men samtidig medvirker til at mindske virksomhedens produktionsomkostninger. Hvad angår Ferriere Nord, er problemet fortolkningen af anvendelsesområdet for miljørammebestemmelserne, samt hvorvidt visse initiativer kan betragtes som initiativer til miljøbeskyttelse.

¹ EFT L 338 af 28.12.1996, side 42.

- 2.4. I de øvrige fire tilfælde er problemet i mindre grad, hvordan en given regel skal fortolkes, men snarere hvilke regler der gælder, dvs. EKSF- eller EF-traktaten, for de investeringer, der skal støttes. Dette gælder for Cockerill, hvor staten ikke to hensyn til virksomhedens anderledes status og bevilgede (beskæftigelses-) støtte, som Kommissionen havde godkendt i henhold til EF-traktaten. Dette er også tilfældet med de tyske virksomheder Saltzgitter og Gröditzer samt det franske selskab Myriad, hvor der blev udbetalt investeringsstøtte, som om selskaberne var underlagt EF-traktatens regler. I den italienske sag om Siderumbra og Ilva Lamiere e Tubi mener staten, at selv om virksomheden er underlagt EKSF-traktaten, bør de specifikke investeringer, som den skal hjælpe med at finansiere, være underlagt EF-traktatens regler.

3. Medlemsstaternes rapporter

I henhold til artikel 7 i stålstøttereglerne aflagde medlemsstaterne rapport til Kommissionen om den støtte, der i henhold til reglerne blev bevilget til jern- og stålindustrien i 1998.

Kommissionen vil gerne gøre opmærksom på, at medlemsstaterne er forpligtet til at forelægge disse rapporter senest to måneder efter udløbet af hver halvårsperiode; de bør gøre dette mindst en gang årligt, uden at Kommissionen behøver minde dem om det. Dette er endnu ikke tilfældet.

4. Beskrivelse af støttesager i stålindustrien i de enkelte medlemsstater

4.1. BELGIEN

4.1.1. ALZ

Den 17. februar besluttede Kommissionen, at den miljøstøtte på 2 638 000 BEF (75 000 EUR), som de belgiske myndigheder havde anmeldt, at de agtede at yde til ALZ, var forenelig med fællesmarkedet. Investeringen foretages i indkapslingen af et VOD-filteranlæg for at forhindre støvemission og udledning af tungmetaller, som bliver frigjort i vakuumtårnet under den endelige raffineringsproces af rustfrit stål, hvor det bliver udledt i atmosfæren.

ALZ's tidligere VOD-filteranlæg var allerede i overensstemmelse med emissionsgrænsen i flamsk lov. Men ved at indkapsle anlægget vil ikke blot direkte emissioner, men også sekundære emissioner blive fuldstændig elimineret. Den forbedring af miljøbeskyttelsen, som opnås med denne investering, vil derfor være ret betragtelig.

De investeringer, der skal støttes, foretages udelukkende for at øge miljøbeskyttelsen inden for luftforurening. De involverede omkostninger er kun relevante for det nye miljøprojekt og har ingen forbindelse med stålproduktionen. Støtteintensiteten (nettosubventionsækvivalent 8,4%) falder inden for de tilladte rammer for denne slags projekter, hvor der opnås en væsentlig højere grad af miljøbeskyttelse end den lovpligtige. Støtteforslaget opfylder betingelserne i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse² (herefter benævnt "miljørammebestemmelserne") og stålstøttereglerne.

² EFT C 72 af 10.3.1994, side 3.

4.1.2. Hoogovens - Usines Gustave Boël (HUGB)

Den 26. maj besluttede Kommissionen, at regionen Valloniens finansielle engagement i kapitalfremskaffelsen for Hoogovens - Usines Gustave Boël (HUGB), som foregik via "Société wallonne pour la sidérurgie" (SWS), ikke kunne betragtes som støtte.

Duferco-koncernen købte selskabet af Hoogovens-koncernen, da det var i betalingsstandsning. SWS' samlede andel i HUGB beløber sig til 46%, hvilket er en minoritetsandel sammenlignet med den private investors. Den består af en direkte andel på 720 mio. BEF (17,8 mio. EUR) af selskabets aktiekapital, svarende til 25%, og et lavere prioriteret lån på 1,12 mia. BEF (27,8 mio. EUR) med en garanti på 75% fra majoritetsaktionæren. Kommissionen fandt, at likvidationen var foregået i overensstemmelse med de belgiske regler, og at der ikke var ydet statsstøtte i perioden. Desuden ville myndighederne ikke yde hjælp til socialplanen, hvis foranstaltninger udelukkende vil blive finansieret ved hjælp af selskabets egne midler og i overensstemmelse med de almindelige regler.

Kommissionen konkluderede, at staten kunne forvente et normalt afkast af de investerede midler, der kan betragtes som værende på niveau med en privat investors forventninger. SWS' samlede bidrag til HUGB udgør derfor en handling, som ville være blevet udført af en privat investor, der handlede på markedsvilkår, og betragtes ikke som statsstøtte som forstået i stålstøttereglerne.

4.1.3. Sidmar (miljøstøtte)

Den 20. juli besluttede Kommissionen at indlede proceduren efter artikel 6, stk. 5, mod støtte, som regionen Flandern har planlagt at yde til stålvirksomheden SIDMAR for at medvirke til at finansiere de investeringer, som selskabet agter at foretage for at øge miljøbeskyttelsen og mindske energiforbruget.

Støtteforslaget består af et tilskud på 102 955 000 BEF (2,6 mio. EUR), som udgør 15% af investeringsomkostningerne ved de seks enkeltprojekter, som de flamske myndigheder betragter som berettigede til støtte til miljøbeskyttelse. Kommissionen vurderer, at alle projekterne har til formål at øge miljøbeskyttelsen, men med hensyn til et af projekterne er den i tvivl om, hvorvidt de planlagte omkostninger er støtteberettigede.

Hvad angår projektet "Bygning af cirkulær køler til sintringsanlæg 2", vurderer Kommissionen, at den anmeldte støtte overstiger den tilladte grænse. Dette skyldes, at de belgiske myndigheder beregner støtteberettigede omkostninger ud fra et bredere grundlag end tilladt i henhold til Fællesskabets regler, som kræver, at en eventuel besparelse i produktionsomkostningerne, som virksomheden opnår af investeringen, skal fratrækkes projektomkostningerne. Belgien ønsker kun at fratække de besparelser, som virksomheden opnår i to år.

4.1.4. Sidmar (F&U-støtte)

Den 24. november godkendte Kommissionen det støttebeløb på i alt 137,9 mio. BEF (3,4 mio. EUR), som Belgien havde anmeldt til fordel for SIDMAR til at finansiere fem F&U-projekter, der skulle udføres i koncernens forskningscenter, OCAS NV.

De relevante projekter vedrører forskning på det industrielle forskningsstadium, og et af dem har visse elementer af prækonkurrenceaktivitet. Støtteintensiteten varierer fra 21% til 45%. De samlede omkostninger for OCAS NV/Sidmar ved de fem projekter beløber

sig til 550 mio. BEF (13,6 mio. EUR). Den samlede støtte beløber sig til 137,9 mio. BEF (3,4 mio. EUR).

Den støtte, der er foreslået af de belgiske myndigheder for henholdsvis de enkelte og de samlede projekter, opfylder de kriterier, der gælder ifølge EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling³, herunder definitionen af F&U-stadium, intensitet, støtteberettigede omkostninger og tilskyndelsesvirkningen. Kommissionen har følgelig besluttet at betragte støtten som værende i overensstemmelse med stålstøttereglerne og ikke at rejse invendinger mod den.

4.1.5. Cockerill Sambre

Den 24. november besluttede Kommissionen at indlede proceduren efter artikel 6, stk. 5, i stålstøttereglerne mod et samlet tilskud på 553 mio. BEF (13,8 mio. EUR) fra den belgiske stat til Cockerill Sambre. Forbundsregeringen og regeringen for regionen Vallonien bevilgede støtten som del af et program til at nedsætte arbejdstiden for medarbejderne fra 37 til 34 timer. Det gælder for 1 852 medarbejdere og dækker perioden 1999-2005.

Kommissionen tvivler stærkt på, at den støtte, som er bevilget til Cockerill Sambre S.A., opfylder kriterier for ikke at blive betragtet som statsstøtte i henhold til stålstøttereglerne. Støtten ydes kun til medarbejdere, som er og forbliver ansatte af virksomheden, og den bidrager til at betale nogle af de omkostninger, der skyldes lønaftaler mellem virksomheden og medarbejderne. Derfor vurderer Kommissionen, at støtten ikke er støtte til personer og ikke favoriserer særlige virksomheder eller produktionen af særlige varer. Kommissionen mener heller ikke, at støtten blev bevilget som en generel foranstaltning, da den blev bevilget på grundlag af specifikke love og i lyset af virksomhedens specifikke omstændigheder.

4.2. TYSKLAND

4.2.1. Gröditzer

Den 8. juli traf Kommissionen en negativ beslutning vedrørende 242 mio. DEM (123,7 mio. EUR), som de tyske myndigheder havde betalt til Gröditzer Stahlwerke GmbH i ulovlig støtte. Heraf skal 239 mio. DEM (122 mio. EUR) betales tilbage.

Beslutningen drejede sig om sammenlagt 348 mio. DEM (178 mio. EUR) i statsintervention. Imidlertid godkendte Kommissionen 106 mio. DEM (54 mio. EUR), da den vurderede, at 6,9 mio. DEM (3,5 mio. EUR) ikke udgjorde støtte, og at den øvrige del var forenelig med fællesmarkedet.

I perioden 1991-1996 bevilgede det tyske privatiseringskontor Treuhandanstalt (THA) og de organisationer, som erstattede det, over 290 mio. DEM (148 mio. EUR) i støtte til Gröditzer uden at anmelde det til Kommissionen forinden. Virksomheden blev privatiseret i 1997 og modtog i forbindelse med privatiseringen yderligere 50 mio. DEM (26 mio. EUR) i støtte. Støtten blev anvendt til at finansiere sociale omkostninger, investeringsomkostninger og løbende omkostninger.

³ EFT C45 af 17.2.1996, side 5.

Kort før beslutningen blev vedtaget, blev Kommissionen bekendt med planer om at overføre Gröditzers samlede aktiver til nyoprettede selskaber, der ejes af Treuhands efterfølgere. Dermed er der risiko for, at Gröditz bliver et tomt selskab, hvorved forbudsbeslutningen omgås. Derfor fremgår det tydeligt af Kommissionens beslutning, at Tyskland også skal kræve tilbagebetaling fra alle Gröditzers efterfølgende selskaber, hvortil der er blevet overført aktiver på en sådan måde, at Kommissionens beslutning er blevet virkningsløs. Denne situation adskiller sig fra fortsat drift med solgte aktiver fra et selskab, der er blevet insolvent, efter Kommissionens beslutning er blevet efterkommet. Kommissionen gør normalt ikke indsigelse i disse sager (f.eks. Gesamtvollstreckung i det tidligere DDR), idet kurator styrer salget af aktiverne, og da enhver tredjepart kan afgive købstilbud på aktiverne.

4.2.2. Salzgitter

Den 3. februar besluttede Kommissionen at indlede proceduren efter artikel 6, stk. 5, i stålstøttere reglerne mod regionalstøtte bevilget til Salzgitter AG, Preussag Stahl AG og Salzgitter AG - Stahl und Technologie.

Støtten blev bevilget mellem 1986 og 1995 til jern- og stålvirksomhederne Salzgitter AG/Preussag Stahl AG og deres datterselskaber i henhold til loven om bistand til grænseområder (Zonenrandförderungsgesetz). Kommissionen er ikke bekendt med de nøjagtige beløb, der er bevilget i støtte, eller hvor meget den tyske koncern muligvis skal betale tilbage. Da Kommissionen i begyndelsen af 1998 undersøgte Preussag Stahl AG's årsregnskab, konstaterede den, at de tyske myndigheder i en årrække havde bevilget støtte til selskabet ved en række lejligheder, og mindst siden 1986.

I henhold til loven om hjælp til grænseområder fik virksomheder i grænseområderne ved den tidligere Tyske Demokratiske Republik og det tidligere Tjekkoslaviet tilladelse til at opbygge skattefri reserver og til at anvende mere fordelagtige afskrivningsregler end dem, der gjaldt i henhold til almindelig ret, hvilket gav dem en fordelagtig likviditetsstilling. EKSF-selskaber var imidlertid undtaget fra disse regler, da EKSF-traktaten ikke tillader regionalstøtte. Tyskland tog imidlertid ikke hensyn til denne undtagelse og behandlede Salzgitter som et hvilket som helst andet selskab i henhold til EF-traktatens regler.

4.2.3. Neue Maxhütte

Den 8. juli besluttede Kommissionen, at de tyske myndigheders dækning af de omkostninger, som Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH (NMH) havde i forbindelse med sikkerheden ved et slaggebjerg, og som beløb sig til 2,9 mio. DEM (1,5 mio. EUR), ikke kunne betragtes som støtte.

Efter at have undersøgt alle de oplysninger, som de tyske myndigheder havde stillet til rådighed, samt bemærkningerne fra tredjemand kunne Kommissionen fastslå, at NMH ikke var skyld i forureningen, og at de finansielle initiativer, der her var taget, ikke kunne betragtes som en unødvendig finansiell fordel for NMH.

Derimod fastslog Kommissionen, at både betalingen i 1994 på 697 700 DEM til NMH og selskabets fritagelse for at betale yderligere 2,2 mio. DEM til beskyttelse af et slaggebjerg på dets område, skyldes gamle miljøbelastninger. Initiativerne omfatter derfor ikke nogen støtteelementer i henhold til artikel 4, litra c), i EKSF-traktaten.

4.2.4. Miljøafgift

Den 26. maj besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod, at de tyske myndigheder havde givet EKSF-stålvirksomheder midlertidig og delvis undtagelse fra den almindelige stigning i den tyske afgift på energiforbrug.

Fordelen for jern- og stålindustrien opstår som følge af reducerede afgifter for industrien og skatteefterbetalinger til stålvirksomhederne.

Kommissionen konkluderede, at støtteordningen var i overensstemmelse med punkt 3.4 i miljørammebestemmelserne vedrørende midlertidig fritagelse fra miljøafgift og derfor i overensstemmelse med artikel 3 i stålstøtteregele.

4.3. GRÆKENLAND

4.3.1. Sovel

Den 28. maj godkendte Kommissionen støtten til den græske virksomhed SOVEL til investeringer i dens valsemaskineanlæg. Investeringerne vedrører især en ny ovn til genopledning af knipler og fuldstændig automatisering af det væsentligste valseanlæg samt nye styresystemer til valseparametrene, en installation til måling og stangemballering samt hjælpeinstallationer. Investeringernes værdi beløber sig til 5,6 mia. GRD (17,26 mio. EUR). Den samlede støtte beløber sig til 2,4 mia. GRD (7,46 mio. EUR), hvoraf 245 mio. GRD (750 000 EUR) er støtte i form af rentetilskud.

Denne støtte sammen med anden støtte til den græske jern- og stålindustri, som Kommissionen godkendte den 1. januar 1997, ligger under loftet på 50 mio. EUR, som er fastsat i stålstøtteregele. Desuden forøger de investeringer, der støttes, ikke valsemaskinens produktionskapacitet.

Kommissionen konkluderede derfor, at kriterierne i stålstøtteregeleles artikel 5 blev overholdt og havde følgelig ingen indvendinger mod denne støtte.

4.3.2. Halyvourgia

Den 7. maj besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod den investeringsstøtte, der skulle gives til Halyvourgia Thessalias beliggende i Volos. Støtten gives i henhold til den nye græske regionalordning (lov nr. 2601/98) med det formål at finansiere støtteinvesteringer i valsemaskinen og stålværket, der ikke påvirker virksomhedens produktionskapacitet.

Støtten gives i form af 30% rentetilskud til et banklån på 895 mio. GRD (2,7 mio. EUR) og skattefriarelse for en reserve på 392 mio. GRD (1,2 mio. EUR). Investeringen koster således 1287 mio. GRD (3,9 mio. EUR).

Kommissionen konkluderede, at kriterierne i stålstøtteregeleles artikel 5 var opfyldt og havde derfor ingen indvendinger mod denne støtte.

4.4. FINLAND

4.4.1. Energiafgifter

Den 23. juni besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod den midlertidige og delvise undtagelse fra den finske afgift på energiforbrug, som de finske myndigheder gav til EKSF-jern- og stålvirksomheder.

Målet med afgiftsloven er, at mindske CO₂-udslippet ved at støtte elproduktion, der benytter vedvarende brændstoffer og røggas fra metallurgiske processer samt at kompensere for nedsat konkurrenceevne i energiintensive industrier.

Kommissionen konkluderede, at ordningen var i overensstemmelse med bestemmelserne i punkt 3.4 i miljørammebestemmelserne om midlertidig fritagelse for miljøafgifter. Støtteordningen er derfor i overensstemmelse med stålstøttereglernes artikel 3.

4.5. FRANKRIG

4.5.1. Myriad

Den 8. juli indledte Kommissionen proceduren efter støttereglernes artikel 6, stk. 5, mod regionalstøtte til Myriad, tidligere Fafer de Maubeuge.

Selskabet havde været kontrolleret af den nederlandske stålkoncern Hoogovens Staal siden april 1997. Tidligere havde den tilhørt den belgiske Boël-koncern under navnet Fafer de Maubeuge. Dens virksomhed består af forberedelse og behandling af stål til oparbejdning til færdige produkter som galvaniseret overtrukne plader.

Efter pressen havde rapporteret om to tilfælde af støtte på 10 mio. FRF, som var betalt til selskabet i 1994 og 1996, forhørte Kommissionen sig hos de franske myndigheder. Disse indrømmede, at de havde udbetalt støtte på 10,5 mio. FRF (1,6 mio. EUR) i 1995 via en særlig udviklingsfond, medfinansieret af den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU).

De franske myndigheder mener, at Kommissionen bør anskue støtten på grundlag af EF-traktaten og ikke EKSF-traktaten med den begrundelse, at de produkter, der nævnes i bilag 1 til EKSF-traktaten ikke længere afspejler den økonomiske virkelighed. Imidlertid blev den omtalte støtte givet til et EKSF-selskab, der var registreret som sådan hos EKSF, og hvis produkter var nævnt i bilag 1 til EKSF-traktaten, som definerer begrebet "stål" i traktatens betydning. Frankrig afviser ikke, at dette er tilfældet. Det juridiske grundlag for at bedømme støtten er derfor EKSF-traktaten, nærmere betegnet stålstøttereglerne, som ikke giver mulighed for at yde regionalstøtte til virksomheder i Frankrig.

4.6. ITALIEN

4.6.1. Siderumbra og Ilva Lamiere e Tubi

Den 17. marts besluttede Kommissionen at indlede proceduren efter artikel 6, stk. 5, i stålstøttereglerne mod støtte, som Italien havde bevilget til selskaberne Siderumbra og Ilva Lamiere e Tubi. Begge virksomheder fabrikkerer produkter nævnt i bilag 1 til EKSF-traktaten og er derfor virksomheder inden for anvendelsesområdet i traktatens artikel 80. Støtte, der er beregnet på at dække en del af en investering i en EKSF-

virksomhed, og som kan anvendes til formål uden for EKSF-traktaten, falder stadig inden for traktaten. Der skelnes ikke i stålstøttereglerne eller i traktatens artikel 4, litra c).

Hvad angår Ilva Lamiera e Tubi, fremstiller virksomheden på samme sted både EKSF-produkter som spoler og varmtvalsede plader samt EF-produkter som rør. De italienske myndigheder anmeldte to projekter fra denne virksomhed som miljøstøtte: de mente, at det ene var dækket af EF-reglerne (7077 mio. ITL - 3,65 mio. EUR) og det andet af EKSF-reglerne (258 mio. ITL - 133 246 EUR). Hovedformålet med det projekt, som blev anmeldt som en EF-investering, lader imidlertid til at være forbedring og effektivisering af produktionsprocessen. Det projekt, der blev anmeldt som et EKSF-projekt, har øget sikkerhed for medarbejderne som sit hovedformål. Kommissionen er derfor stærkt i tvivl om, hvorvidt disse to projekter er i overensstemmelse med miljørammebestemmelserne og stålstøttereglerne.

For Siderumbras edkommende anmeldte de italienske myndigheder et støtteprojekt på 400 mio. ITL (200 582 EUR) som værende til miljøbeskyttelse. Kommissionen tvivler imidlertid på, at støtten er tilfældet og har mistanke om, at projektet, som beløber sig til 2474 mio. ITL, snarere er en del af et program til effektivisering og modernisering af fabrikken, som fremstiller knipler.

4.6.2. Ferriere Nord

Den 11. maj besluttede Kommissionen at indlede procedure mod miljøstøtte, som Italien havde anmeldt til fordel for Ferriere Nord SpA i forbindelse med investeringer på 14,2 mia. ITL (73 mio. EUR).

Støtten, som beløber sig til 2,14 mia. ITL (1,1 mio. EUR), skal finansiere investeringer med det formål at mindske støj og støv i forbindelse med opførelsen af et nyt valseanlæg samt at mindske både støj og genklang i strengstøbningen. Ud fra de oplysninger, der er til rådighed, lader investeringerne kun til at have minimal indflydelse på miljøbeskyttelsen; på det foreliggende grundlag er der ingen grund til at antage, at miljøbeskyttelse er det væsentligste formål med de angiveligt støtteberettigede investeringer.

De påståede miljøfordele har at gøre med de ansattes sundhed og sikkerhed, som ikke hører under anvendelsesområdet for artikel 3 i stålstøttereglerne. Denne beskyttelse er beundringsværdig, men falder ikke ind under anvendelsesområdet for hverken stålstøttereglerne eller miljørammebestemmelserne.

4.6.3. Acciaierie Speciali Terni; ILVA

Den 30. marts besluttede Kommissionen ikke at gøre invending mod miljøstøtte til fire selskaber: Acciai Spec. Terni (779 mio. ITL - 0,4 mio. EUR) og tre selskaber i Ilva-koncernen (14,3 mia. ITL - 7,3 mio. EUR).

Alle støtteprojekter har som formål at tilpasse udslippene fra det eksisterende udstyr til de nuværende lovpligtige normer. Støtten vil hjælpe med at tilpasse visse installationer, som stammer fra 1970'erne, med det formål at forbedre de miljøbetingelser, der skyldes produktionsprocesserne. Indvirkningen af sådanne processer på støj-, vand-, luft- og jordforurening vil blive mindsket og bragt i overensstemmelse med den gældende lovgivning, mens nogle af projekterne vil gå længere end disse normer og vil leve op til EU's standarder på området.

Miljørammebestemmelserne forbyder støtte, som resulterer i besparelser på produktionsomkostninger. Hvor visse af de anmeldte investeringer medfører besparelser, især i forbindelse med genbrug af syrer, er denne fordel fratrukket de oprindelige omkostninger for støtteberettigede investeringer. Kommissionen konkluderer derfor, at støtten opfylder betingelserne for godkendelse af miljøstøtteforanstaltninger.

4.6.4. Acciaierie Sicilia

Den 4. maj besluttede Kommissionen, at der ikke var noget støtteelement i de finansielle foranstaltninger, som Italien havde truffet i forbindelse med Acciaierie Sicilia. Disse omfatter et kapitalindskud fra ITAINVEST på 1,5 mia. ITL (0,8 mio. EUR), hvilket svarer til 3,125% af aktiekapitalen, samt et seksårigt lån på 23 mia. ITL (11,88 mio. ITL).

Kommissionen besluttede, at Italiens engagement var i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip. Det bemærkes, at engagementet udgør en lille minoritetsandel, og at den øvrige aktiekapital tilhører private investorer, der allerede er aktive i den italienske jern- og stålindustri, især Alfa Acciai SpA. Lånet, som forrentes med RIBOR-satsen plus 0,50 procentpoint, skal tilbagebetales på markedsvilkår.

4.6.5. Ilva-koncernen

Den 9. juni besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod den støtte, som Italien havde anmeldt (26,5 mia. ITL - 13,7 mio. EUR) til miljøbeskyttelse til fordel for stålvirksomhederne ILVA Laminati Piani og Acciaierie di Cornigliano, som begge tilhører ILVA Steel-koncernen.

Projektet for ILVA Laminati Piani står i forbindelse med installeringen af et nyt system til afsøvling af koksovnsgas i Taranto. Dets formål er at opfylde de miljøstandarder, der er fastlagt i nationale love, nemlig ministerielt dekret nr. 12/7/90 "Retningslinjer for inddæmning af forurening fra industrianlæg og fastsættelse af minimumværdier for udslip". I henhold til disse bestemmelser skal CO₂-udslip være under 1700 mg/Nmc.

Det andet projekt vedrører moderniseringen af granuleringsanlægget for højovns slagge på ILVAS fabrik i Cornigliano med det formål at leve op til de standarder, der er fastsat i nationale love.

4.7. SVERIGE

4.7.1. CO₂-afgiftslov

Den 21. april besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse imod de foranstaltninger, Sverige havde anmeldt til fordel for specifikke affaldsanlæg inden for EKSF-jern og stålsektoren.

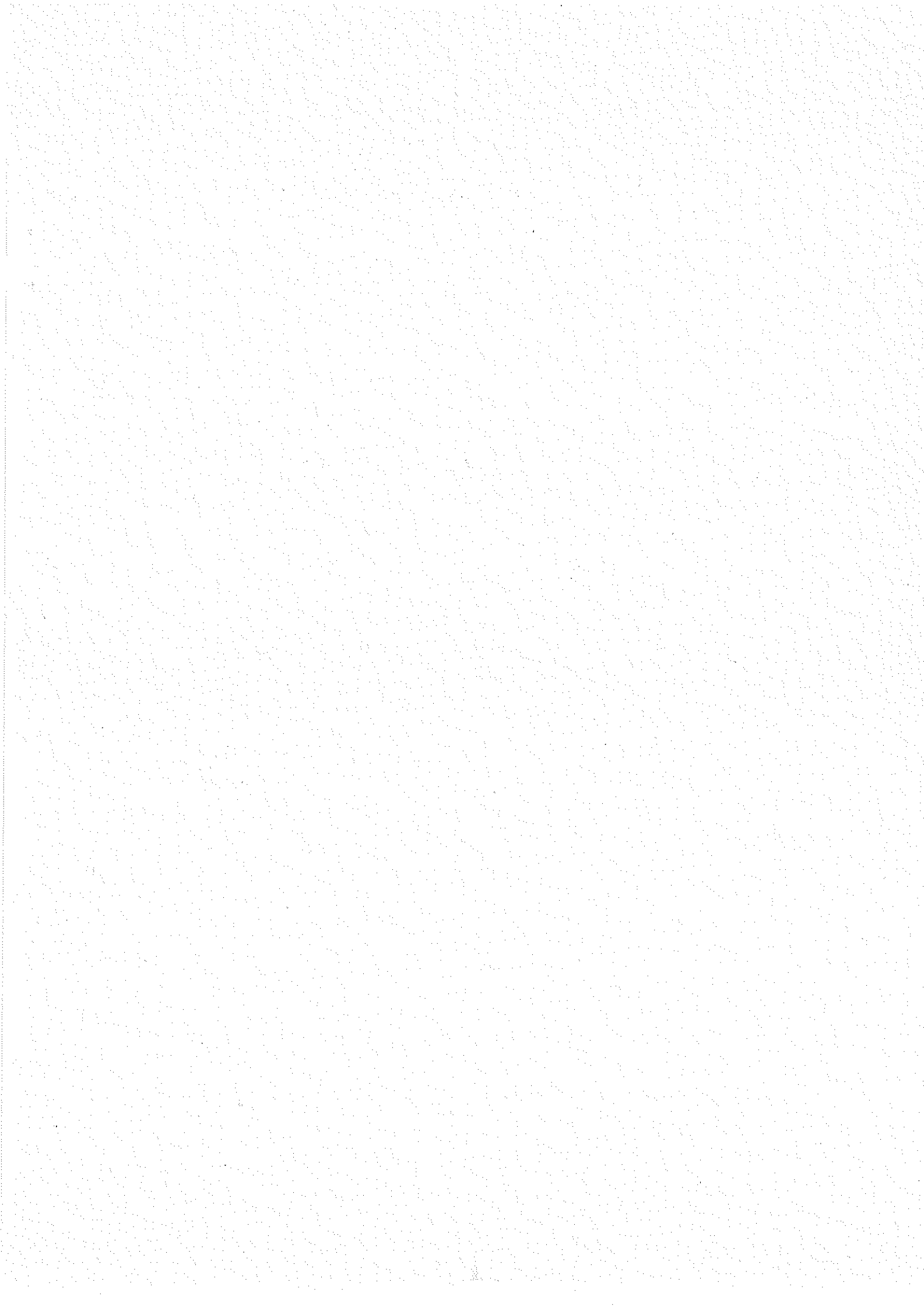
Formålet med den anmeldte ordning er give skattefordele til særlige affaldsanlæg og særlige affaldskategorier for at undgå urimelige økonomiske følger for industrien som følge af den generelle CO₂-afgiftslov.

Kommissionen konkluderede, at støtten var i overensstemmelse med bestemmelserne i punkt 3.4 i miljørammebestemmelserne om midlertidig fritagelse for miljøafgifter. Foranstaltningerne er derfor i overensstemmelse med artikel 3 i stålstøttereglerne.

BESLUTNINGER VEDTAGET I 1999 I HENHOLD TIL STÅLSTØTTEREGLERNE

MEDL. STAT	VIRKSOMHED (Støttenr.)	BELØB (mio. EUR)*	INITIATIV	FORMÅL	KOMMISSION BESLUTNING	EF-TIDENDE
B	ALZ (N 16/99)	0,075	tilskud	miljø	ingen indvendinger (17/02/99)	C 113, 24/04/99
	HUGB (N246/99)	17,8 27,8	kapitaltilskud plus uprioriteret lån	nyt selskab	ikke støtte (26.5.99)	C 245, 28/08/99
	SIDMAR (C 57/99)	2,6	tilskud	miljø	indlede procedure (20/07/99)	C 280, 2/10/99
	SIDMAR (N 612/99)	3,4	tilskud	F&U	ingen indvendinger (24/11/99)	ej offentliggjort
	Cockerill (C 76/99)	10,4 3,4	nedsat soe. tilskud plus tilskud	beskæftigelse	indlede procedure (24/11/99)	ej offentliggjort
D	Gräditz (C43/97)	50,7 (P) 123,7 (N) 3,5	lån plus tilskud lån plus tilskud	investering plus socialt	delvis positiv (8/07/99)	L 292, 13/11/99
	Salzgitter (C10/99)	uopl.	flere	regional investering	indlede procedure (3/02/99)	C 113, 24/04/99
	N. Mayhütte (C73/98)	1,5	omkostn.kompens.	miljø	ikke støtte (8/07/99)	L 259,6/10/99
	Miljøskat (NN 50/99)	uopl.	skatterefusion	miljø	ingen indvendinger (26/05/99)	C 245, 28/08/99
EL	Sovel (NN 137; 138/97)	6,71 0,75	tilskud rentetilskud	regional investering	ingen indvendinger (25/05/99)	ej offentliggjort
	Halyvourgia (N 143/99)	3,9	skattefri reserve rentetilskud	regional investering	ingen indvendinger (11/05/99)	C 359, 11/12/99
FIN	Energiskat (N292/99)	uopl.	skatterefusion	miljø	ingen indvendinger (23/06/99)	C 326, 13/11/99
FR	Myriad (C45/99)	1,6	tilskud	regional investering	indlede procedure (8/07/99)	C 259,11/09/99
IT	Siderumbra og Iva Lamiere e Tub (C19/99)	6,2 3,8	tilskud tilskud	miljø	indlede procedure (17/03/99)	C 332, 20/11/99
	Ferriere Nord (C15/99)	1,1	tilskud	miljø	indlede procedure (11/05/99)	C 288, 9/10/99
	Acc. Terni (N 99/97) og ILVA-kone. (N 134,135,136/98)	0,4 7,3	tilskud tilskud	miljø	ingen indvendinger (21/4/99)	C 187, 3/02/99
	Sicilia (N 127/98)	0,3 11,9	kapitaltilskud lån	investering	ikke støtte	ej offentliggjort
	ILVA-koncernen (N 127/98; N336/98)	13,7	tilskud	miljø	ingen indvendinger (6/06/99)	C 326, 13/11/99
	SV	CO ₂ -afgift (N 15/99)	uopl.	skatterefusion	miljø	ingen indvendinger (21/04/99)

* Beløb med fede typer svarer til støtte, beløb i forsving svarer ikke støtte eller svarer til initiativer, hvor støtten endnu ikke er udmålt.
(P) den del af støtten, der er truffet positiv beslutning om (N) den del af støtten, der er truffet negativ beslutning om.

ISSN 0254-1459

KOM(2000) 83 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

08 09 10 04

Katalognummer : KT-CO-00-119-DA-C

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg